

Tiedekunta – Fakultet – Faculty	Laitos – Insti	tution- Department
Matemaattis-luonnontieteellinen tiedekur	nta Fysiikan laite	os
Tekijä – Författare – Author		
Vili Oja		
Työn nimi – Arbetets titel – Title		
Ellipsigalaksien rakenne, synty ja kehitys	3	
Oppiaine – Läroämne – Subject		
Tähtitiede		
Työn laji – Arbetets art – Level	Aika – Datum – Month and	year Sivumäärä – Sidoantal – Number of
Kandidaatintutkielma	heinäkuu 2018	pages
		27

Tiivistelmä – Referat – Abstract

Maailmankaikkeuden galaksit voidaan karkeasti jakaa kahteen pääluokkaan: ellipseihin ja spiraaleihin. Ellipsigalaksit ovat paljon monimuotoisempia systeemeitä kuin voisi aluksi luulla. Kaksi pääluokkaa isoille ellipsigalakseille ovat jättiläismäiset ellipsit ja keskisuuret ellipsit. Ellipsien koko ja kirkkaus korreloivat moniin eri omaisuuksiin.

Kirkkaat jättiläisellipsit ovat universumin kirkkaimpia kohteita, ne ovat hyvin hitaasti pyöriviä ja niiden rakennetta tukee lähinnä tähtien satunnaisliike, ei niinkään rotaatio. Nämä galaksit ovat muodoltaan lähinnä triaksiaalisia, ja niiden isofootit ovat laatikkomaisia. Niillä on myös yleensä melko pieni elliptisyys. Kirkkaiden ellipsien keskustat ovat melko laakeita, ja niiden keskuskirkkaus muuttuukin yleensä liki vakioksi jollain säteellä. Näitä kutsutaan tämän takia coreellipseiksi.

Keskikirkkailla ellipseillä on huomattavaa pyörimistä verrattuna niiden kirkkaampiin tovereihin. Tämäntyyppiset galaksit muistuttavat muodoltaan enemmän litteitä pyörähdysellipsoideja, ja niillä on kiekkomaiset isofootit. Elliptisyys vaihtelee paljon enemmän kuin kirkkaimmissa ellipseissä. Keskustat tämänkaltaisissa galakseissa ovat melko tiiviitä, ja niiden kirkkaus näyttää nousevan aina sisemmäs mentäessä. Tämän takia ne ovat saaneet nimeksi cusp-ellipsi.

Ellipsigalaksien havaittu elliptisyys määrää niiden tyypin Hubblen luokittelussa. Tämä vaihtelee melkein täysin pyöreistä E0 galakseista hyvin litteisiin E7 galakseihin. Ellipseissä on yleisesti melko vähän kylmää kaasua, mutta hyvin paljon kuumaa kaasua. Tämän takia niissä ei ole juuri tähtienmuodostusta. Suurin osa ellipsigalaksien valosta tuleekin punaisista jättiläisistä, ja niissä on vain vähän nuoria tähtiä. Ellipsigalakseissa on havaittu olevan pimeää ainetta ja mustia aukkoja, aivan kuten spiraaleissakin.

Syntyteorioita ellipseille on historiallisesti ollut kaksi erilaista: massiivinen romahdus ja kahden spiraaligalaksin yhdistyminen. Nykyään massiivinen romahdus on melkein kokonaan suljettu pois, mutta pelkät spiraalien törmäykset eivät pysty yksin selittämään kaikkia havaittuja ellipsejä. Todennäköisintä onkin, että osa ellipseistä on syntynyt usean erilaisen törmäyksen kautta.

Avainsanat – Nyckelord – Keywords

tähtitiede, galaksit, ellipsigalaksit, galaksien kehitys, galaksien synty, galaksien rakenne

Ohjaaja tai ohjaajat – Handledare – Supervisor or supervisors Peter Johansson

Säilytyspaikka – Förvaringställe – Where deposited

Muita tietoja – Övriga uppgifter – Additional information